

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010021
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619010021.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.07.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

O. A., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., O. I. XXXX/X, rozvedený, dôchodca, t.č. na slobode,

sa podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske pod č. k. Pv/424/18/3305-32 zo dňa 22.01.2019, doručenej tunajšiemu súdu dňa 23.01.2019 na skutkovom základe, že

dňa 15.10.2018 v čase okolo 11:30 hod v Partizánskom, na ulici O. I. č. XXXX/X, pod vplyvom alkoholu začal vulgárne nadávať svojej bývalej manželke G. A., ktorá si na uvedené miesto prišla pre svoje osobné veci nachádzajúce sa v garáži a po tom, ako ho poškodená požiadala, aby jej otvoril uzamknutú bráničku, jej obžalovaný uviedol, že ak si uvedenú bráničku sama otvorí, tak potom uvidí čo jej spraví a následne sa jej slovne vyhrážal dolámaním jej rúk a nôh, čím u poškodenej G. A., nar. XX.XX.XXXX vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

ktorý bol právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ v spojení s § 127 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 23.01.2019 obžalobu na O. A. pod č.k. Pv 424/18/3305-32 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2019 a 15.05.2019 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej G. A., svedkov A. F., C. B., W. M., O. L., Y. A., v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaním podstatnej časti znaleckého posudku znalca MUDr. Viktora Segedu zo dňa 28.12.2018 (č.l. 61-72), oboznámením ostatného spisového materiálu (zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 2-3, zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody z č.l. 10, opatrenie z č.l. 26, plná moc z č.l. 29, opatrenie z č.l. 30, výpis z katastra nehnuteľností z č.l. 73, zápis o dychovej skúške z č.l. 75, správa o výsledku objasňovania priestupku z č.l. 78, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 79, lustrácia v CDB z č.l. 98, podanie poškodenej z č.l. 99-100, odpis z registra trestov z č.l. 109) a po takto vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019 rozhodol uznesením č.k. 1T/8/2019-122 tak, že podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného O. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení postúpil Okresnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Na podklade sťažnosti prokurátora v neprospech obžalovaného voči citovanému rozhodnutiu, Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2To/126/2019-132 zo dňa 05.02.2020 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil vyššie citované uznesenie a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že okresný súd musí na podklade vykonaného dokazovania ustáliť skutok spáchaný obžalovaným a v odôvodnení rozhodnutia uviesť svoje závery v tomto smere (teda či je skutok preukázaný v celom rozsahu, alebo len jeho časť, resp. nie je preukázaný vôbec) a až následne podľa výsledkov dokazovania rozhodnúť vo veci samej. Postup podľa § 280 ods.2 Trestného poriadku sa totiž vždy týka skutku, ktorý musí byť správne súdom zistený a ustálený a neprichádza do úvahy jeho postúpenie ako priestupku, ak nie je preukázané, že sa stal aspoň sčasti. Svoje skutkové zistenia však okresný súd nijako bližšie nešpecifikoval a podrobnejšie nevysvetlil a v danom prípade (ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia) len všeobecne uviedol, že „nebolo možné vinu obžalovaného za skutok kladený mu obžalobou jednoznačne a bez dôvodných pochybností ustáliť.“ Uvedené potom evokuje dojem (vzhľadom na absenciu bližšieho odôvodnenia skutkových záverov), že rozhodoval o skutku, ktorý nepovažoval za preukázaný ako celok a postupoval teda v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného.“ V takom prípade však mal obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku. Ak naopak považoval aspoň časť žalovaného skutku dokazovaním za preukázanú, mal v rozhodnutí podrobnejšie odôvodniť svoje skutkové zistenia a závery s poukazom na vyhodnotenie vykonaných dôkazov. Za danej situácie potom krajský súd musel napadnuté uznesenie zrušiť, nakoľko nebolo možné posúdiť, z akých skutkových zistení okresný súd vychádzal, ktoré skutočnosti mal dokazovaním za preukázané a ktoré nie, pričom krajský súd nemôže v tomto smere nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ako je už uvedené vyššie, nepreskúmateľné a najmä rozporuplné, keď na jednej strane okresný súd konštatuje, že na základe dôvodných pochybností nemal preukázaný skutkový stav kladený obžalovanému obžalobou za vinu a na druhej strane časť skutku postúpil na prejednanie priestupku. Z vedených dôvodov sa potom krajský súd ani nemohol vyjadrovať k správnosti, či nesprávnosti hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa, ako sa toho domáhal prokurátor v sťažnosti, keďže skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa sú nejasné a nepreskúmateľné a výrok napadnutého rozhodnutia je minimálne predčasný. Krajský súd preto po zrušení napadnutého uznesenia vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že okresný súd v novom rozhodnutí musí uviesť a podrobnejšie odôvodniť v prvom rade k akým skutkovým zisteniam na podklade dokazovania a riadneho vyhodnotenia dôkazov dospel, ktoré konanie obžalovaného v porovnaní so žalovaným skutkom považoval za preukázané a ktoré naopak nie tak, aby bolo možné v prípade podaného opravného prostriedku nadriadeným súdom preskúmať správnosť týchto záverov.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom na opätovné prejednanie a rozhodnutie, majúci na zreteli ustanovenie § 194 ods. 5 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2020 doplnil dokazovanie oboznámením uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/126/2019-132 zo dňa 05.02.2020 a zároveň v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonanie dôkazu, a to výsluch bývalého zamestnávateľa poškodenej, ktorý navrhla obhajoba a ktorý svedok sa mal vyjadriť k tomu, z akého dôvodu bol s poškodenou rozviazaný pracovný pomer, nakoľko nepovažoval tento dôkaz za relevantný pre rozhodnutie vo veci.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2019 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že sa necíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Uviedol, že deň predtým, ako sa to stalo, si vypral vankúšiky, dal ich na šnúru (boli tri) a išiel preč. To využila poškodená, že nebol doma a jeden mu ukradla. Keď prišiel domov, zistil, že mu zostali len dva vankúšiky. Vedel, že to bola poškodená, ale nešiel za ňou a dal na bráničku zámok. Na druhý deň prišla poškodená a išla do svojej garáže a keď videla ten zámok, žiadala obžalovaného, aby jej otvoril bráničku. Obžalovaný jej povedal, že jej otvorí bráničku, keď mu donesie ten vankúšik, čo mu ukradla, na čo mu ona povedala, že sa mu vyserie a žiadny vankúšik mu nedá, na čo jej obžalovaný povedal, že sa jej vyserie otvorí jej bráničku a to bolo všetko. Poškodená tam zostala stáť a on išiel medzitým do obchodu a na poštu a poškodená telefonovala s niekým. Obžalovaný si vybavil veci a vracal sa s kamarátom domov a zrazu oproti išlo policajné auto, poškodená sedela vzadu a dvaja policajti vpredu a pýtali sa ho, či je pán A.. Následne išli pri tú garáž a pýtali sa ho, prečo zamkol tú bráničku, načo im povedal, že mu poškodená kradne veci, keď nie je doma, že mu zobrala vankúšik a nechce mu ho vrátiť. Potom odomkol bráničku a odišiel preč. Určite sa jej nevyhrážal a ani nepožil žiadny alkohol. Nevie prečo mu policajti vtedy nedali fúkať. Že sa poškodenej nevyhrážal, môže potvrdiť jeho suseda C. B., ktorá bola vonku. Tiež uviedol, že poškodená bola alkoholička, berie lieky na psychiku. O tom, že by mal vypité neexistuje žiadny dôkaz, policajti mu nedali fúkať. Až na druhý deň ráno o 08:10 hod., keď pre neho prišli policajti mu dali fúkať, vtedy nafúkal 0,20 mg/l, čo bolo tak, že mal ťažkosti so žalúdkom a lekár mu poradil, že si má dať ráno, keď vstane nalačno štamprlík domáceho a odvtedy má pokoj so žalúdkom.

Poškodená G. A. na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2019 uviedla, že dňa 15.10.2018 okolo 09:00 hod. jej volal sused, ktorý má spolu s ňou veci v jej garáži, že si nemôže ísť pre motorku, lebo že je zámok na bráne, načo mu poškodená povedala, že sa tam chystá, lebo si ide brať zimné pneumatiky. Prišla asi o pol hodiny, pričom boli vymenené zámky na bráne, obžalovaný bol pred veľkou garážou tak ho požiadala, aby jej otvoril bránu, načo jej obžalovaný povedal, že jej noha na tento pozemok nevstúpi. Povedala mu, že si teda bránku vyrazí, tak sa za ňou rozbehol a začal jej kričať, že nech to skúsi, že jej ruky, nohy doláme. Zľakla sa a utekala k svojej garáži, kde mala aj auto a hneď vytočila mestských policajtov. Tí jej povedali, že tam pošlú hliadku. Keď obžalovaný videl, že poškodená stojí pred jej garážou sadol na bicykel a zostal na druhom konci ulice a čakal, či to bude poškodená vyrážať. Keď zbadal prichádzať policajtov, tak ušiel. Mestskí policajti jej povedali, nech zavolá štátnych policajtov, že tí jej pomôžu. Tak sadla do auta a išla k štátnym policajtom. Tam im všetko povedala a po príchode hliadky tam išli, to bolo asi do pol hodiny. Keď tam prišli, bránky boli pozatvárané. Tak ho išli hľadať, poškodená im povedala, že by mohol byť v krčme. Stretli ho ako išiel, tlačil bicykel, bol riadne opitý a išiel i s takým malým dedkom. Prišli k domu a policajti ho požiadali, aby otvoril bránku, čo obžalovaný uposlúchol. Pred policajtmí sa obžalovaný správal slušne. Ako odišli policajti preč, poškodená išla na prokuratúru podať trestné oznámenie. Na otázku prokurátora poškodená uviedla, že obavu nadobudla z jeho vystupovania. Už posledné dva roky, ako poškodená začala stavať dom, sa agresia obžalovaného voči nej stupňovala. Mnohokrát boli u nich policajti. Podľa nej jej obžalovaný závidel, že sa jej darí. Na otázku obhajcu poškodená uviedla, že jej obžalovaný nadával len v jej prítomnosti, vtedy tam policajti neboli. Videla, ako v záhrade vtedy stál jeden pán. Nikoho iného tam vtedy nevidela, jeho meno nepozná. Na otázku obžalovaného poškodená uviedla, že príležitostne alkohol pila, avšak nemala problémy s alkoholom. Lieky na psychiku ani depresie nebrala a ani teraz neužíva. Poškodená priznala, že si zobrala vankúšik, keďže tento sama šila, ten vankúšik visel na šnúre. Poškodená uviedla, že keď mal obžalovaný len trochu vypité, už bol agresívny.

Svedok S. W. na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019 uviedol, že zadržovali obžalovaného so súhlasom prokurátora. Nespomína si, či bola vykonaná dychová skúška u obžalovaného a tiež si nespomína, či bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Nespomína si, že by boli u obžalovaného dňa 15.10.2018. Spomína si len na to, že boli obžalovaného zadržat' so súhlasom prokurátora. Bol spísaný úradný záznam. Za jeho prítomnosti neboli prednesené vyhrážky zo strany obžalovaného na poškodenú. Robili šetrenie k okolnostiam, či obžalovaný konzumuje alkoholické nápoje, a to u susedov i v pohostinstvách. Boli v pohostinstve Košovský. K tomu poškodená uviedla, že svedok tam toho dňa 15.10.2018 v hliadke nebol.

Svedkyňa M. XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019 uviedla, že nebola prítomná toho, ako bol obžalovaný zaistený. Nemá vedomosť o tom, či tam niečo prebiehalo, a to ani deň predtým. Nevie, že by tam bol krik, hurhaj. Videla obžalovaného, že mal vypité, ale nikdy nerobil žiadne nešváry. Nebola tam v tom čase prítomná, keď sa mal skutok odohrať. Ona nepočula nikdy, že by sa boli hádali,

či sa vyhrážali. To, že obžalovaného zobrali policajti sa dozvedela až neskôr, nepáčilo sa jej to, podľa nej si to nezaslúžil.

Svedkyňa FI. na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019 uviedla, že nebola svedkom incidentu medzi obžalovaným a poškodenou. Až potom sa to rozprávalo na ulici, že tam bola polícia. Ona nikdy nevidela, že by sa medzi nimi odohrávali nejaké nedorozumenia. Bol za ňou policajt, ktorý zisťoval, ako spolu žijú obžalovaný s poškodenou. Na otázku prokurátora svedkyňa uviedla, že obžalovaný nie je abstinent, sem-tam si vypil, skôr to má z počutia, nikdy ho nevidela tak riadne opitého. Dňa 15.10.2018 bola doma, ale nevedela o ničom, len náhodou išla zo záhrady a v tom ju oslovil ten policajt. Bolo to niekedy poobede.

Svedok B. XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019 uviedol, že o tom, že obžalovaného policajti zobrali sa dozvedel až o dva dni. Nebol prítomný toho incidentu, v ten deň bol na kontrole v nemocnici, vôbec nevedel, začo a prečo ho zobrali. Potvrdil, že dňa 15.10.2018 sa stretli s obžalovaným na pošte a ako išli domov, išli oproti ním policajti s poškodenou a zastavili pri nich, pričom obaja išli pešo. V ten deň neboli u D.. Obžalovaný nebol opitý, keď sa stretli a nič spolu nepili.

Svedkyňa I. S. na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019 uviedla, že žije v zahraničí od roku 2000, domov však chodí pravidelne dva až trikrát do roka. V rozhodnom čase doma nebola. Nevie o tom, že by mal otec (obžalovaný) problémy s alkoholom. Mamina (poškodená) mala problémy s alkoholom i s liekmi, mamina s tým bojovala, liečila sa, sestra bola v tom čase malá. Ovplyvnilo ich to, sestra chcela spáchať samovraždu. Za posledných 4 až 5 rokov už tieto problémy nemala, asi ich prekonala. Rodičia mali bežné hádky, nikdy to však neskončilo útokom, skôr to boli nadávky. Mamina zvykla ocina vyprovokovať, schováva mu veci, poškodzuje mu veci, ukradne mu veci, aby ho vyprovokovala k nejakej reakcii, otec sa vždy držal, radšej odišiel a domnieva sa, že i v ten deň to tak bolo, že to bol ďalší stupeň, ako ho nejakým spôsobom vyprovokovať. Domnieva sa, že mamina je ním posadnutá tým, že ho sleduje, v kuse o ňom rozpráva im, ako aj celej rodine. Kvôli tomu, čo sa stalo v októbri aj ich komunikácia spolu so sestrou, s maminou prestala. Na otázku prokurátora svedkyňa uviedla, že mamina chce obžalovanému poškodiť preto, že sa nevedia dohodnúť ohľadne domu. Mamina sa vyhrážala otcovi, že ho dostane do väzenia, aj naňho párkrát zavolala policajtov. Konečne sa oddelili, spolu už nežijú, čo svedkyňa považuje za dobré. Aj jej radili, aby si už všetko z domu zobrala, čo sa aj stalo, nič tam nezostalo také hodnotné, preto nechápe dôvod, prečo tam stále mamina chodí. Svedkyňa potvrdila, že sestra požiadala mamu, aby stiahla trestné oznámenie na otca. Uviedla, že nemá dôvod nadržovať niektorému z rodičov, každý z nich má svoje chyby. Keď ešte žili spolu v jednej domácnosti, bola svedkom toho, ako mamina ocina neustále provokovala a vyvolávala hádky a ako to vtedy dopadlo, že sa jej otec vtedy nevyhrážal, tak nechápe, prečo by sa jej vyhrážal teraz. Deň predtým volala s obžalovaným, ktorý sa jej sťažoval a plakal do telefónu, že mu poškodená zobrala vankúš, bol z toho nešťastný. Sestra požiadala maminu aby to stiahla, lebo boli presvedčené, že je to len jej ďalší výmysel.

Zo znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 28.12.2018 (č.l. 61-72) súd zistil, že u obžalovaného ide o abúzus alkoholu, aktuálne bez zistenej psychosomatickej závislosti od alkoholu, avšak s rizikom jej vývoja. U obžalovaného sa nejedná o chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov, tento požíva alkohol z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa obžalovaný môže dopúšťať trestnej činnosti. Znalec nenavrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie.

Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 75) zo dňa 16.10.2018 vykonanej po zadržaní obžalovaného vyplýva, že mu bola nameraná hodnota 0,12 mg/l alkoholu v dychu.

Zo zápisnice spisanej na Okresnej prokuratúre Partizánske dňa 15.10.2018 (č.l. 2) vyplýva, že poškodená sa na tunajšiu prokuratúru dostavila za účelom podania trestného oznámenia na obžalovaného. Zápisnica bola ukončená o 13:40 hod.

Z výpisu z katastra nehnuteľností, LV č. 1127 (č.l. 73) vyplýva, že obžalovaný a poškodená sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (rodinného domu) nachádzajúcej sa v Partizánskom so súpisným číslom 1037, každý v podiele 1.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 21.09.2018 (č.l. 78) vyplýva, že obžalovaný sa mal dopustiť priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov tým, že dňa 14.09.2018 v čase o 22:04 hod. v Malých Bieliciach, cesta I/64, viedol bicykel, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Partizánske a následne podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom 1,10 mg/l, pričom ako vyplýva z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol za spáchanie tohto priestupku postihnutý v rozkaznom konaní pokutou vo výške 150 €.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je rozvedený, starobný dôchodca, má dve dospelé deti. Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný podmieneným trestom odňatia slobody, pričom obe odsúdenia má zahladené. Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát postihnutý za spáchanie priestupku, keď vo všetkých prípadoch išlo o priestupky na úseku dopravy.

Na základe vykonaného dokazovania pri zohľadnení ustanovenia § 194 ods. 5 Trestného poriadku a vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že vina obžalovaného za trestný čin kladený mu obžalobou za vinu nebola preukázaná bez dôvodných pochybností. Aj po vrátení veci odvolacím súdom na nové konanie a rozhodnutie súd konštatuje, rovnako ako vo svojom skoršom rozhodnutí v predmetnej veci zo dňa 15.05.2019, že po vykonanom dokazovaní zostali o priebehu skutku dve verzie, keď podľa výpovede poškodenej ako priamej svedkyne udalosti sa obžalovaný mal skutku dopustiť tak, ako je mu to kladené v obžalobe za vinu a druhá verzia vyplývajúca z výpovede obžalovaného ako ďalšieho priameho dôkazu, ktorý spáchanie skutku v rozsahu, ako je mu prokurátorom kladený za vinu popiera. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že okrem obžalovaného a poškodenej nebol žiaden priamy (očitý) svedok incidentu, ktorý sa mal odohrať medzi obžalovaným a poškodenou a ktorý by mohol potvrdiť, či vyvrátiť pravdivosť výpovedí obžalovaného, či poškodenej, keď z výpovede vypočutých svedkov C. B., W. M., A. F., O. L. a Y. A. vyplynulo, že neboli účastní predmetného skutku obžalovanému kladeného za vinu. Pre verziu poškodenej o priebehu skutku, ako bol ustálený v obžalobe (že jej mal obžalovaný vulgárne nadávať a vyhrážať sa jej ujmu na zdraví pod vplyvom alkoholu) svedčí tiež znalecký posudok MUDr. Segedu, ktorý u obžalovaného konštatoval abúzus alkoholu, aktuálne bez zistenej psychosomatickej závislosti, avšak s rizikom jej vývoja. Ako ďalší nepriamy dôkaz svedčiaci pre pravdivosť výpovede poškodenej (ohľadne alkoholovej opojenosti obžalovaného) je zápis o dychovej skúške vykonanej bezprostredne po zadržaní obžalovaného (čo však bolo až deň po skutku), ako i rozhodnutie o priestupku ODI Partizánske zo dňa 13.11.2018, kedy obžalovaný dňa 14.09.2018 o 22:04 hod. jazdil na bicykli pod vplyvom alkoholu. Na druhú stranu v prospech obžalovaného svedčí jeho výpoveď, kde obžalovaný poprel, že by sa bol poškodenej vyhrážal, ako i skutočnosť, že by bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu. Jeho výpoveď o tom, že nebol pod vplyvom alkoholu potvrdzuje i svedok O. L., ktorý v predmetný deň bol s obžalovaným, pričom uviedol, že obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu a ani spolu neboli popíjať. V prospech obžalovaného je i skutočnosť, že tento v rozhodný deň nebol podrobený dychovej skúške, ktorá skutočnosť by mohla objektivizovať, či bol, alebo nebol v tom čase pod vplyvom alkoholu. Pravdivosť výpovede obžalovaného potvrdzuje i výpoveď svedkyne Y. A. (spoločnej dcéry obžalovaného a poškodenej), ktorá uviedla, že to skôr poškodená mala problémy s alkoholom i s liekmi, aj sa liečila a tiež skutočnosť, že poškodená zvykla obžalovaného provokovať a vyvolávať hádky, avšak obžalovaný sa vždy držal, radšej odišiel a tiež uviedla, že sa poškodená vyhrážala obžalovanému, že ho dostane do väzenia. Z jej výpovede tiež vyplynulo, že nemá dôvod nadržovať niektorému z rodičov, každý z nich má svoje chyby. Teda na základe vyššie uvedeného a vyhodnotiac všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a pri rešpektovaní ustanovenia § 194 ods. 5 Trestného poriadku súd konštatuje, že nebolo možné vinu obžalovaného za skutok mu obžalobou kladený za vinu jednoznačne (bez dôvodných pochybností) ustáliť, keďže i po vykonanom dokazovaní ostali o priebehu skutku dve verzie, pričom ani jednu z nich sa nepodarilo spoľahlivo, bez dôvodných pochybností potvrdiť, či vyvrátiť. Preto súd postupoval v zmysle zákonného pravidla „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a preto obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ oslobodil. Na záver súd poznamenáva, že pokiaľ obhajca obžalovaného navrhol doplnenie dokazovania o výsluch zamestnávateľa poškodenej k dôvodom rozviazania pracovného pomeru s ňou, súd v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku tento návrh na doplnenie dokazovania odmietol, nakoľko nepovažoval tento dôkaz za relevantný pre rozhodnutie vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).